

noreanytt

NR 2 2021

NOREA SVERIGE

Norea Sverige är en ideell missionsorganisation som sprider evangeliet via elektroniska medier. Vi har som mål att nå människor med det kristna budskapet, såväl i Sverige som utomlands. Detta vill vi göra tillsammans med andra kristna organisationer, församlingar och människor runt om i Sverige och i världen.

TWR (TRANS WORLD RADIO)

Norea Sverige är svensk nationell partner till den världsomspännande mediemissionsorganisationen TWR, "Trans World Radio". TWR vill via massmedia förkunna evangeliet om Jesus Kristus till hela världen, så att bestående frukt skapas. Detta görs för närvarande på drygt 230 språk i 190 länder.

TWR WOMEN OF HOPE

TWR Women of Hope vill förmedla hopp, som finns hos Jesus Kristus, särskilt till kvinnor runt om i världen. Genom radioprogrammet Women of Hope blir lyssnare stärkta och får kunskap inom många viktiga områden. Tusentals kvinnor förenas också i bön för sina medsystrar utifrån en månadskalendar som sprids på 120 olika språk.

SAT-7

Dygnet runt sänder SAT-7 kristen kristen tv över Nordafrika och Mellanöstern, från Casablanca i väster till Kabul i öster. En kanal sänder på arabiska, en på turkiska och en på persiska. Dessutom drive en barnkanal på arabiska.

MEDIEMISSION ÖVER ALLA GRÄNSER
– TILL TRO, LIV OCH EFTERFÖLJELSE.

NOREANYTT
Tidningen utkommer med 4 nr/år.

**Frivillig
prenumerationsavgift**
inom Sverige: 150 kr/år

REDAKTÖR
David Castor

ANSVARIG UTGIVARE
Per Runeson

GRAFISK FORM
Norea Sverige / Design för Livet

TRYCKERI
Tryckeriet i Älmhult
www.atryck.se

OMSLAGSBILD
Foto: Alexander Dummer,
Unsplash

Gemenskap på distans

Foto: Jonathan Velasquez, Unsplash

Detta pandemins år har varit annorlunda på många sätt. Inte minst har våra gemenskaper i kyrkor och bönhus förändrats. Även om Sverige beskrivs som världens mest sekulariserade land, så har gränsen på åtta personer varit en klar begränsning och gjort att många gudstjänster blivit digitala och gudstjänstgemenskapen fått hållas på fysisk distans. Det är inte detsamma att sitta i hemmasoffan och titta på en skärm, men det ger ändå möjligheter att delta i gudstjänster och få en förnimmelse av att vara en del i en större gemenskap.

Att inte kunna samlas till gudstjänst är en realitet för många av våra syskon i tron runt om i världen. Om inte pandemin hindrar dem, så är det säkerhetspolisen, eller vanliga medborgare som har i uppdrag att spionera på sina grannar, som hindrar dem att mötas för att tala och sjunga om Jesus. MediemiSSIONEN är då en livlina där de kan få del av bibelordets tröst och uppmuntran. Det kan ske via internet och sociala medier, men det lämnar alltid digitala spår efter sig, så för många är den traditionella,

analoga radion den enda möjligheten. Kanske är det en brusig mellan- eller långvågskanal, men den bär ut ett livgivande evangelium.

Noreas uppdrag att sprida evangelium via elektroniska medier har genom pandemin blivit ännu tydligare. Vi får vara med och bidra med uppmuntran och ekonomiskt stöd till arbete i länder där det är svårt att vara kristen och vi producerar och distribuerar program på svenska för barn och vuxna, för mogna kristna och för den som bara anar en längtan efter något mer än vad den sekulära världen kan erbjuda.

När vi nu ser ljuset i pandemins tunnel med ökande vaccinationstal och sjunkande smittokurvor – åtminstone i vår del av världen – blir då Noreas uppdrag mindre relevant? Nej tvärtom! Tyvärr faller inte förtryckande regimer på samma sätt som virusinfektioner, så våra syskon i tron i Centralasien och i Mellanöstern behöver fortfarande vårt stöd. Och i Sverige är de digitala kanalerna här för att stanna. Vi längtar efter att mötas i kyrkor och bönhus igen, men för den som inte

vågar sig dit är tröskeln betydligt lägre till att klicka på en länk med ett bibelord eller en kort andakt. Det kan vara ett klick som leder vidare till att Guds rike växer också i vårt land.

I detta arbete kan du också få vara med. Vi tackar för alla som är med i förbön och ekonomiskt stöd. Men du kan också få vara en ambassadör för Guds rike genom att tipsa en vän om ett tröstande avsnitt av *Hjärtats trädgård*, en barnfamilj om de nya bibelfilmerna *Gilla Jesus*, eller en församlingsmedlem om de uppbyggande programmen *Vägen genom Bibeln*.

Gud är trofast, han som har kallat er till gemenskap med sin son Jesus Kristus, vår Herre. 1 Kor 1:9

Per Runesson
Ordförande
för Norea

NOREA SVERIGE

Östergatan 20,
262 31 Ängelholm
Telefon: 0431-41 47 50

norea@noreasverige.se
www.noreasverige.se

NOREAS STYRELSE

Per Runesson, Hanna Hagström,
Rebecka Hector, Gunilla Bäcks,
Arvid Birgersson, Marianne Björk
Kjellgren.

ORG. NUMMER

837600-8531

GE EN GÅVA

PlusGiro: 52 41 80-7
Bankgiro: 5896-5831
Swish: 1235142054

Om gåvor ges till specifika ändamål, som ligger utanför våra projekt, eller om insamlingsbehovet blir fyllt, förbehåller vi oss rätten att använda gåvorna för andra liknande ändamål.

GÅVOR FRÅN UTLANDET:

IBAN: SE44 9500 0099 6026 0524 1807
BIC/SWIFT: NDEASESS

Gud gör trasigt till helt

Foto: Thomas Dumortier, Unsplash

”Det var 2002. När jag kom hem från en promenad förnam jag en röst som sa: 'Sätt på radion'. Då hörde jag: 'Till helgen anordnas en kvinnokonferens i S:ta Klara kyrka med Marli Spieker', dåvarande verksamhetsledare för Projekt Hanna. Herren sa till mig: 'Dit ska du gå', berättar Devorah Fisher, en av våra trogna förebedjare inom TWR Women of Hope. Sedan den helgen har S:ta Klara kyrka i Stockholm varit hennes andliga hemvist.

Andra världskriget

Devorah föddes i tyska Övre Schlesien som tillföll Polen efter andra världskriget. ”Mamma brukade säga: 'Så fort du hör musik hoppar du upp och så börjar du dansa och sjunga'. Mormodern läste Bibeln och bad. Det förekom inte i hennes eget föräldrahem. Devorah säger med eftertryck: 'Jag vill lyfta fram min innerliga och hjärtliga tacksamhet till Jesus Kristus som jag vet är min och hela världens frälsare.' Det är därför hon vill dela med sig av sitt liv. Och så fortsätter hon att berätta om krigets konsekvenser som sänkte henne i ett mörker som varade långt upp i vuxen ålder, ända tills den dag då hon mötte Jesus.

1942–1943 utkämpades slaget vid Stalingrad mellan Tyskland och forna Sovjetunionen. ”Det hade inte varit till välsignelse om Hitler hade vunnit. Pappa gick mot Stalingrad. Men så kom han hem mitt i natten med hjälp av en annan soldat. Han kunde inte ta hand om sig själv och kom inte ens ihåg vem han var. Pappa hade fått ett totalt sammanbrott. Det får man om man gör fruktansvärda saker,” fortsätter Devorah.

Efter den natten förändrades allt. I början lämnades lilla Devorah ensam med sin traumatiserade pappa eftersom mamman var tvungen att arbeta. Sedan flyttade hon till morföräldrarna. Under året som pappan vårdades i hemmet blev mamman psykiskt sjuk. ”Pappa var känslomässigt förstörd. Jag förlorade mig själv, blev ett vilset barn och helt inbunden. Det gick inte att lita på mina föräldrar.”

Vintern 1945 var pappan åter ute i kriget. Ryssarna var i antågande och befolkningen skulle evakueras. ”Vi och miljoner andra människor fick fly. I packningen fanns bara ett ombyte med kläder eftersom alla sa att vi skulle komma tillbaka efter fjorton dagar. De trodde att Tyskland skulle vinna kriget. Tack gode Gud för att det inte blev

så.” Mamman, mormodern, Devorah och några andra släktingar åkte tåg till den tjeckiska gränsen. Ett sjukhus där hennes morbror arbetade skulle bli deras tillfälliga skydd. ”Vi trodde att det skulle räcka, men när ryssarna kom blev det kaos. Hela sjukhuset evakuerades”, minns Devorah.

Det var mitt i vintern. Ett godståg skulle ta dem till Plauen nära gränsen till Bayern. Sjukhusmadrasserna staplades på sidorna i vagnarna i ett försök att hålla ute den värsta kylan. ”I Plauen gjordes ett tåguppehåll och vi gick ut för att hämta frisk luft. Mamma fick veta att vattenledningarna inte fungerade eftersom staden var bombad. Under pausen kom ett flyganfall och vi störtade till skyddsrummet. När vi kom tillbaka fick vi inte åka vidare. Mamma sa: 'Nej, jag går inte av. För jag har fått veta att det inte finns vatten här. Jag vägrar att gå av. Om ni vill att jag ska gå av med mitt sällskap så får ni kasta ut mig.' Då fick vi stanna kvar.” Devorah berättar vidare: ”Tåget blev beskjutet. Vi satt flera timmar i en skogsdunge innan vi plockades upp av ett annat tåg. Då fick vi veta att det hade legat en mina längre fram på spåret och att vi hade sprängts i luften om vi hade

Krigets konsekvenser sänkte henne i ett mörker som varade långt upp i vuxen ålder, ända tills den dag då hon mötte Jesus.

fortsatt.” De hamnade så småningom som flyktingar i en by utanför Mainburg i Bayern. Vid krigsslutet återförenades familjen. Pappan kämpade med mörker hela livet, men när han blev gammal fann han frid.

Pengar till Gud

Devorah var språkbegåvad och utbildade sig till simultantolk. Livet tog en ny vändning då hon träffade sin blivande man som var från Norge. De flyttade till Stockholm och fick två barn. Men Devorah var märkt av kriget och drabbades ofta av depressioner och panikångestattacker. När hon mådde som sämst åkte hon hem till sina föräldrar. Efter några månader återvände hon till Stockholm och blev lämnad av sin man. Nu var hon ensamstående och hade ansvar för två barn. Pappan brukade skicka pengar för att gottgöra henne för allt lidande, men hon ville inte ha hans pengar. De fick stå orörda på ett bankkonto. Relationen till föräldrarna var komplicerad och ansträngd. Idag har hon förlåtit dem allt och kan säga från hjärtat att hon ändå älskade dem.

När barnen var vuxna tog hon ut alla pappans pengar i ren desperation och la det i ett kuvert. Hon skrev, ”Till Gud” och postade brevet. Pengarna kom tillrätta tack vare sonen som kontaktade polisen. Han tyckte att de kunde använda en del av pengarna till en semesterresa. Det blev en restresa till Kanarieöarna. Hotellets standard var urusel. Regnet öste ner. Det blåste och var kallt. Vid en promenad såg hon en skylt som väckte hennes nyfikenhet: ”Svenska frikyrkan inbjuder till sång och musik ikväll.” Hon bestämde sig

för att gå dit. En man berättade att han hade blivit fri från sitt alkoholberoende. Inne på avgiftningen hade en sjuksyster sagt åt honom att gå till kyrkan för att be. ”Inte vet jag hur det funkar, men de säger att det gör det”, hade hon sagt. ”Försök där.” Och mannen hade gått dit och Gud hade gjort ett under i hans liv. Devorah kommer ihåg hur hon tänkte: ”Men kan han som har supit så mycket bli helad då kan Gud hela mig.” Under veckan fick Devorah uppleva hur Gud drog henne upp ur den djupa dyn och i den helige Andes kraft fick hon ett nytt liv. Om det hade varit varmt och soligt hade hon kanske aldrig träffat dem. Det var som om Gud hade arrangerat hela semesterresan och hon behövde aldrig mer ta några lugnande tabletter eller sömnpiller. ”Jag var helt trasig och jag la hela mitt liv hos Jesus”, säger Devorah. ”Mina släktingar sa sedan: ’Med dig kan man inte umgås. Du pratar ju bara om Jesus.’ Det var som natt och dag när jag kom till Jesus. Jag ville att hela världen skulle bli frälst.” Devorah ler vid minnet. ”När man är i djupaste mörker och kommer till ljuset blir skillnaden stor. Det kan man inte förstå om man inte har befunnit sig i den mörkaste dalen. Man blir så otroligt tacksam och glad över att man kom ur den där bundenheten och mörkret.”

Endast Jesus

Devorah är nu en ivrig evangelist och förspiller inga tillfällen att berätta för människor om Jesus som förvandlar liv. ”Jag fick av Timoteus Förlag 3 000 traktat som heter ’Rent Guld’ och som innehåller bibelverser. En dag hamnade jag i samma vagn som en skolklass

med tonåringar när jag åkte tunnelbana. Där satt en kille i en färgglad mössa. Plötsligt ropade han: ’Let’s make music’. Det hände ingenting. Då reste jag mig upp och sa: ’Jag hörde att ni sa: ’Let’s make music’, men ni gör ingenting. Då kan väl jag sjunga en av mina sånger?’ Flera ropade i kör: ’Ja, gör det’. Då sjöng jag: ’Kan du tänka dig, Jesus älskar dig, med en kärlek stor och varm. Kan du tänka dig, han gav sitt liv för dig ...’ Efter min sång fick jag möjlighet att vitta för alla i tågvagnen. Folk applåderade och alla ville ha häftet med ’Rent Guld’. Allt jag hade med mig tog slut.”

Devorah är med och serverar kaffe och ber för människor med drogproblem på Sergels torg. När det är bön och fastedag i kyrkan, ja då är hon där från morgon till kväll. Hon är en flitig förebedjare inom TWR Women of Hope. ”Du, nu har Sudan godkänt en lag som förbjuder kvinnlig könsstympning”, säger Devorah och är helt övertygad om att Gud har svarat på alla böner. ”Jag har varit en liten rädd människa, men Gud gjorde ett under. Innan jag blev kristen hittade jag en bok som heter ’Det finns en kärlek’, av Birgitta Yavari-Ilan. Jag blev så fascinerad. Hon är en fantastisk konstnär. Jag har en stor affisch hängande på ytterdörren till min lägenhet. Bilden föreställer Jesus Kristus som bär ett litet lamm på sina axlar. Och jag tänker att jag var precis som det lilla förlorade lammet som Jesus hittade. Jag är så tacksam att han lämnade de andra nittionio och gick ut för att leta efter det lilla som hade gått helt vilse,” avslutar Devorah.

Maggan Johansson

Matyaz väg genom livet mot Vägen genom Bibeln

I juni 1958 lämnade en ungersk familj flyktinglägret i Österrike. Där hade de bott i över ett år, sedan familjefadern varit engagerad i den misslyckade revolten mot kommuniststyret och det sovjetiska inflytandet. Matyaz var elva år och hade under tiden i Österrike gått i ungerskspråkig skola och hunnit bli konfirmerad inom katolska kyrkan. Tron på Gud var levande och han tjänstgjorde som korgosse. Men detta skulle förändras med flytten som tog familjen via ett nytt flyktingläger, denna gång i Malmö, till en liten lägenhet i centrum. Två vuxna och fyra barn bodde i en tvårumslägenhet på 48 kvadratmeter, med gemensam toalett i trappuppgången.

Efter några trångbodda år i Malmö flyttade familjen till ett nybyggt bostadsområde. De trängde fortfarande in sig i en tvårumslägenhet, men nu med lite bättre plats. För Matyaz var gudstron inte längre aktuell: ”Det fanns inget skäl att tro på Gud – vi hade ju allt”. Officiellt var Matyaz alltjämt katolik, vilket innebar att han befriades från kristendomsundervisning och morgonandakter i skolan. Skolan gick till en början bra. Matyaz hade placerats i en klass med yngre klasskamrater och mycket av undervisningsmaterialet kände han redan väl till från skolgången i Österrike. Höga betyg gjorde att han kom in på realskolan för fortsatta studier. Men det var mycket som inte var som det skulle

i familjen. Matyaz arbetade vid sidan om skolgången för att få ihop lite egna pengar. Men de gick ofta till pappans spelande på hästar på Jägersro eller till hans kortspel på ungerska föreningen. Pappan köpte ungersk rom av en grannfru och var ofta våldsam. Att få stryk med livremmen var något som Matyaz under sin uppväxt trodde var helt normalt.

När jag intervjuar Matyaz Szemenkar ett drygt halvsekel senare är vårt tema ”Vägen genom Bibeln”, Noreas bibelstudieserie inspelad av Curt Westman. Matyaz har sedan ungdomsåren hunnit bo på många håll i vårt land och livet har tagit många vändningar. Så också tron. I dag lyssnar Matyaz gärna till Noreas program för att bli stärkt i sin tro. Han har lyssnat på många avsnitt av Hannas Café, men i den här intervjun fokuserar vi som sagt framför allt på Vägen genom Bibeln.

Vid ett besök på Åhusgården här-området fick Matyaz en fråga av en man han inte kände: ”Vilket är Guds namn?” Svaret han fick på frågan är att välsignelsen är det. Det står ju skrivet efter att Mose fått befallning om hur prästerna skall välsigna folket: ”Så skall de lägga mitt namn på Israels barn”. ”När jag hör något sådant vill jag gärna lyssna till Vägen genom Bibeln och höra Curt Westmans infallsvinkel på texten.” Matyaz har fått med sig en minnesregel från någon undervisning på Hönökonferensen, att $4 \times 6 = 24$ och

den aronitiska välsignelsen inleds i 4 Mosebok 6:24. Han letar upp avsnittet i Noreas mobil-app – han kommenterar att det är lätt att hitta i den – och vi lyssnar tillsammans. Han mumlar halvhögt, ofta medan han skrattar till lite lätt: ”det stämmer inte på mig”, ”ja, sån är jag”, ”så är det”. Curt tar inte upp den vinkel som mannen på Åhusgården nämnt, men han säger så mycket annat intressant. Det här avsnittet avslutas med just den aronitiska välsignelsen. Annars slutar Curt ofta med ”Herren vare med dig. Må hans välsignelse vila över dig. Gud är god.”

Matyaz var 17 år gammal när han kom hem lite sent en kväll efter att ha varit på en konsert och inte blev insläppt i hemmet av sin pappa. ”Här kommer du inte in mer”, fick han veta och lade sig på balkongen i vårnatten med en plastmatta som enda skydd mot den kalla natten. Sedan kom han att bo återstoden av läsåret i källarför-rådet, bland hönsnätgallrade dörrar. Under den här tiden kom han att följa med en kamrat till kyrkan ett par gånger. Han minns hur han första gången suttit längst bak, medan Artur Erikson sjöng framme på podiet. Efteråt stannade Matyaz kvar på kyrkkaffet och fick sitta och prata med människor. Det var en stor upplevelse. Nästa gång han följde med till kyrkan bjöds det in till frälsningsbön och han valde att gå fram, men ännu var Matyaz inte redo att leva i tro. Terminen tog slut och han

Hon svarade tvärtom att hon måste välja Gud, för utan Gud vore livet meningslöst. Svaret överraskade och imponerade på Matyaz.

lämnade realskolan med ofullständiga betyg och han lämnade källarförrådet för att bo i egen liten lägenhet.

Under åren som följde var livet på många vis kaotiskt, med korta anställningar, flera kärleksrelationer och mycket sprit. Han blev politiskt intresserad och engagerad för kommunismens idéer, men tron gäckade alltjämt i bakhuvudet någonstans. Hösten 1970 hade Matyaz en märklig dröm. Han drömde att han var med i ett TV-program där han berättade för människor att Gud är verklig, att han finns på riktigt. Som bevis lyfte han av sitt eget huvud och lade det på en stol, medan han fortsatte att prata om Guds storhet. Han kom dock fram till att det inte går att nå fram till folk med sanningen via TV, så han satte tillbaka huvudet och gick därifrån. Matyaz pratade vid den här tiden mycket om Gud och en handläggare på arbetsförmedlingen tipsade honom om att läsa till präst. Så blev det inte, men han började läsa på Svenska kyrkans folkhögskola Edelvik söder om Skellefteå. Under den tiden kom Matyaz kommunistiska idéer till uttryck genom FNL-rörelsen och skolledningen som trodde att han sökt sig dit för att infiltrera bad honom att lämna skolan. Han slutförde dock sina studier innan han lämnade skolan med goda betyg.

Matyaz träffade flera gånger Jan Myrdal, arrangerade strejk på SAAB i Trollhättan, var på fest i Libanon med Yasser Arafats bror och satt en tid fängslad hos gerillan i Afghanistan. Målet var att ta sig till Kampuchea och

möta Pol Pot. Matyaz beskriver att han denna period i livet levde ett gudlöst liv. I Afghanistan riktade ett par unga soldater sina vapen mot honom och frågade om han trodde på Gud. Han hade märkt hur afghanerna såg ned på ryssarna och deras avsaknad av tro och insåg att han kunde råka illa ut här. Men samtidigt ville envisheten i honom stå för vad han trodde: att det inte finns någon gud. Han bestämde sig för att svara detta, men situationen avbröts av ett befäl innan han hann säga något.

Åren gick med mer utbildning, fler arbetsplatser, fler relationer och fortsatt mycket sprit. Han blev lärare för att kunna plantera kommunismens idéer i den uppväxande generationen och kom tillbaka till södra Sverige. En bilresa under påverkan höll på att sluta riktigt illa, vilket fick Matyaz att tänka till. När sedan en socialsekreterare konfronterade honom med hans missbruk fick han hjälp att komma in på ett behandlingshem och vägen mot ett nyktert liv tog sin början.

Matyaz kom in i en ny relation, med en kristen kvinna. Henne satte han på prov med frågan vem hon skulle välja, om hon var tvungen, mellan honom och Gud. Han var övertygad om att hon skulle välja honom; Gud finns ju trots allt inte och själv såg han sig som betydelsefull. Men hon svarade tvärtom att hon måste välja Gud, för utan Gud vore livet meningslöst. Svaret överraskade och imponerade på Matyaz.

Strax därefter var Matyaz med om en livsomvälvande händelse, i stolen

medan han blev klippt. Han fick en momentan insikt i att Jesus dog och uppstod och att det var det allra viktigaste. Det var som att han såg en mörk ström från universum stråla in i hans inre och förvandla honom. Han förstod att detta inte kunde ha hänt tidigare, men nu var tiden inne. Kärleken ligger i den fullständiga insikten i människans oförmåga att tro. Men nu var tron där och detta var något helt nytt. Det kunde inte komma inifrån, utan var helt och hållet en gåva utifrån. Omvändelsen tog bara någon sekund, men var omvälvande och han befriades omedelbart från allt sug efter alkohol.

Matyaz är inte enig med allt han hör på Vägen genom Bibeln, men han tycker att Curt Westmans genuina tro märks. "Sällsynt genuin" säger han med eftertryck. Han sammanfattar sitt intryck av Curts undervisning med att Gud är den han säger sig vara. Vi kommer till korta, men Gud står stadigt fast. "Om Curt kan hålla samma linje, samma tro, i över 1 200 program, då måste ju även jag kunna fortsätta att tro," förklarar Matyaz, samtidigt som han noga poängterar att det aldrig är i sin egen kraft han kan tro; allt är Guds förtjänst. Han kopplar ihop lyssnandet till Vägen genom Bibeln med underhåll av den trons rustning som vi läser om i Efesierbrevet.

Men bäst av allt är kanske ändå de återkommande avslutningsorden: "Gud är god!"

Chat-O

”En gång sade jag till min mamma: ’Du hatar mig!’ Hon svarade: ’Ja, jag hatar dig.’” Så beskriver en flicka sin relation till sin mamma. En annan flicka berättar, medan ögonen tåras: ”Jag skulle vara lycklig om min pappa tog hand om mig och brydde sig om hur det går för mig i skolan. Jag är säker på att min pappa kan hjälpa mig.” Vittnesbörden kommer från TV-programmet Chat-O som produceras av SAT-7.

Att växa upp i Mellanöstern kan vara tufft för barn, särskilt om de inte har någon att vända sig till för stöd, råd och uppmuntran. Andria Zakaria, som varit med och tagit fram programmet Chat-O, säger: ”Barn undrar varför de har förlorat närstående, andra frågar varför de är svaga. De har många frågor.” Förhoppningen och tanken med programmet är att söka svar på livets frågor i de bibliska berättelserna.

Inför programmet reste produktionsteamet runt i Egypten och träffade barn för att prata med dem och få lära sig om deras frågor, problem och oro. Sedan bjöds barnen in till SAT-7:s studio och i programmen dramatiserar de bibelberättelser tillsammans med programledarna för att på det viset bearbeta sina frågor och funderingar. I programmet medverkar också en samatalsterapeut, doktor Youssef.

Andria Zakaria säger att programserien har två syften. Det ena är att erbjuda en plattform för egyptiska barn långt ut på landsbygden, inte minst i de södra delarna av landet, att uttrycka sig och sina funderingar och problem. Det andra är att visa hur söndagsskoleberättelserna är relevanta i barnens vardag. Programmen blandar en lekfull och spexig ton med att behandla djupt existentiella frågor som barnen bär på.

I ett avsnitt undrar David, en tioårig pojke från södra Egypten, hur man får goda vänner. I programmet spelar han och programledarna upp en teater om vänskapen mellan Bibelns David och Sauls son Jonatan. Doktor Youssef säger: ”Vänner som vi väljer måste ha god moral och etik. Jag ska inte umgås med dem som ljuger och lurar, för de kommer att ha negativt inflytande över mig. I Bibeln står det: ’Av dåligt sällskap blir den bästa snart förstörd.’” David får också rådet att inte oroa sig över vad andra tycker om honom. ”Du skapades unik, så du behöver inte söka bekräftelse från andra.”

Andra avsnitt handlar om teman som orättvisa, synd, ilska, att läsa Bibeln, relationer, bön och dålig självkänsla.

Chat-O nominerades 2018 till Prix Jeunesse International television award, ett prestigefyllt TV-pris för barnprogram. Albert Fawsi, ledare

för SAT-7 i Egypten, förklarar programmets storhet: ”Det är ett unikt program som låter underprivilegerade barn från den egyptiska landsbygden känna sig speciella, få tro på en ljusare framtid, uttrycka sina funderingar och söka lösningar på sina problem.”

SAT-7 Kids

TV-kanalen SAT-7 Kids startades i december 2007 och sänder kristna barnprogram på arabiska dygnet runt via satellit-TV över Mellanöstern och Nordafrika, samt via webben. Kanalen är världens enda arabiska kristna tv-kanal helt inriktad på barn och ungdom. Bland de mer tydligt kristna programmen sänder man också ett stort utbud av undervisningsprogram, särskilt med tanke på den stora mängd barn som växer upp i flyktingläger utan tillgång till fungerande skolor. Mobilappen "SAT-7 KIDS" kan laddas ned till telefoner även i Sverige. Tag det med som ett tips till arabisktalande familjer.

Geografiskt finns SAT-7 Kids i Nicosia på Cypern, Beirut i Libanon och Kairo i Egypten.

Kristna barnprogram under pandemin

An exploration of online Christian faith nurture for children, using UK churches as a case study

Doktor Sarah Holmes vid Liverpool Hope University är specialist på pedagogik riktad till små barn. Hon har undersökt hur väl kyrkorna i Storbritannien lyckats i sina ambitioner att producera kristet barnmaterial online under pandemin. Hon har studerat program från 100 kyrkor av stor ekumenisk bredd och släppt sin artikel under Creative Commons-licens. Hon har inte varit delaktig i denna sammanfattande artikel. Originalen finns att läsa på adressen <https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/2056997120965989>.

Introduktion

Kristen fostran i hemmet har synliggjorts på senare år, men kyrkogången har förblivit nyckeln till att stödja barnens trosresa. Därför förväntades social distansering och stängda kyrkor signifikant påverka barn kristna fostra. Många kyrkor började som en akut reaktion producera online-material. I Holmes artikel undersöks hur detta material riktades till barn, i syfte att förstå dess potential att påverka barnens tro. Författaren vill inte på något vis kritisera de insatser som har utförts, ofta utan specifik kunskap, övning eller avancerad utrustning.

Rätt använd kan tekniken förse barn med utökade läromöjligheter. Den vidgar variationen av inlärningsmetoder och inspirationskällor. Men är det möjligt att med media online hjälpa mottagaren att växa i tro? Forskningen om detta är begränsad, men det finns visst stöd.

Teorier och iakttagelser

Kunskap om den bibliska berättelsen och tillgång till ett religiöst språk utgör

en grund för egna andliga upplevelser. 96 av de undersökta videoprogrammen innehöll undervisning i någon form, i huvudsak direkt relaterat till bibelberättelser. Andra inslag var bön (62), lovsång (47) och pyssel (29), medan två dominerades av liturgi. Endast i två fall förutsatte programmet förkunskaper (om bibelböcker eller treenigheten). I övrigt förklarades allt. Individuell anpassning förekom i knappt hälften av programmen, med till exempel smågrupper och arbetsmaterial. Undervisningsmodellen var nästan uteslutande tydligt lärarledd, men fyra programledare uppmuntrade barnen att undersöka materialet tillsammans med programledaren och fem program innehöll moment som integrerar barns nyfikenhet och lekfullhet. En video innehöll reflektionstid mot slutet av undervisningen för att ge barnen möjlighet att integrera teman i sina egna liv.

Etik är viktig i kristen fostran, men det finns en risk att bli överdrivet moralistisk eller ytlig. Det är bäst när barnets egen moraliska kompass får utvecklas och växa i dialog med idéer och aktörer. Moraliska värden utgjorde sällan huvudtema för programmen, och när det gjordes presenterades det alltid som sekundärt till den direkta bibelundervisningen.

Viktigt är också att uppleva Guds närhet. Samtidigt finns en risk med online-kyrkan att barnet övas i att uttrycka sin tro enbart på ett individuellt introvert plan, utan några externa uttryck. Det är en utmaning att hitta en balans och undvika att tron distanseras från vardagslivet. Denna balans menar Sarah Holmes att man lyckas med i 76 av programmen. Av de 62 program-

men som innehöll bön var det dock bara i 44 som barnen uppmuntrades att be och gavs utrymme till det. I sju av programmen gavs tid till reflektion, ofta med bakgrundsmusik eller med någon bild att reflektera utifrån.

Relationer och interaktion är viktiga vid inläring. Tittandet skall helst inte ske i ett vacuum utan i relation med föräldrar eller syskon. Studier visar även att lärares effektivitet korrelerar till deras personliga egenskaper, så att vänlighet, omsorg, uppmuntran, rättvisa och respekt hos läraren främjar inläring. Att anknyta på ett personligt plan uttryckte många kyrkor är svårt. Många har försökt med till exempel samlingar via Zoom, men det har varit svårt att tränga in i barnfamiljernas välfyllda scheman. En del visade upp teckningar och annat som gjorts av församlingens barn eller lät olika personer läsa bibeltexterna. Två kyrkor valde att vid namn välkomna alla som såg sändningen live. Nio av kyrkorna uppmuntrade tittarna att pausa videon för att reflektera eller be över något tillsammans i familjen.

Kyrkornas program avviker över lag från moderna teorier om lärande, där delaktighet, nyfikenhet, lekfullhet och lyssnande och respektfull dialog är viktiga byggstenar. I kyrkornas fortsatta användande av digitala medier blir det viktigt att upptäckande och interaktivitet prioriteras. Inslag som lovsång, bön och liturgi behöver förklaras för att barnen skall kunna vara delaktiga. Det är viktigt att ge tid för barnen att reflektera och integrera undervisning i sina egna liv. De undersökta programmen var proppfulla med innehåll och aktivitet. Det behövs meningsfulla pauser.

Daniel vill rusta persiska ledare

Foto: Giorgio Montersino (CC BY-SA 2.0)

Daniel hoppas på en ljus framtid för kyrkan i Iran. Bilden föreställer Sankt Taddeusklostret.

” Jag föddes i Iran och har judisk bakgrund, men min farfar konverterade till islam. När jag var 17 år ville jag studera islam. Det fick mig till slut att säga: ’Gud, jag vet att du finns, men du finns inte i denna religion i alla fall’, säger Daniel*, direktor för den persisktalande verksamheten inom TWR. Mamman var lärare och en mycket hängiven muslim som undervisade armeniska barn i islam, men medan Daniel gjorde sin militärtjänstgöring började föräldrarna läsa Bibeln och blev kristna. De var tvungna att lämna landet. ”När jag återförenades med mina föräldrar i ett europeiskt land såg jag hur förvånade de hade blivit. Jag följde med dem till kyrkan och Gud berörde mitt hjärta. När jag sedan befann mig ensam i ett rum sa jag: ’Jag går inte härifrån förrän du har visat dig för mig’. Rummet fylldes av en gudomlig närvaro och glädje, och Jesus svarade: ’Jag ger mig själv till dig. Jag älskar min skapelse och jag älskar dig.’”

Det har gått trettio år sedan Daniel lämnade sitt forna hemland. 1994 fanns det cirka 100 000 kristna i Iran. Sedan kom väckelsen och idag räknar man med att över tre miljoner människor är kristna. Det är den snabbast växande kyrkan i världen. Även om medlemmarna i husförsamlingarna utsätts för

förföljelse hittar kristna nya sätt att vara kyrka på. Men många tvingas att lämna landet för att rädda sina liv.

”En undersökning visar att 70 procent av befolkningen inte längre tror på islam. Det är en tidsfråga innan järnridån faller”, menar Daniel. Det är ett antagande som kommer från flera håll. Cyrus Reza Pahlavi, äldste son till den avsatte och numera döde shahen av Iran, säger i en intervju: ”Det iranska samhället håller på att bli en krutdurk som det var före den iranska revolutionen 1979. Regeringen i Teheran är nära att kollapsa.”

Frågan är vad som händer med ett folk som är övertygat om att Gud finns, men tvivlar på sin egen religion och är öppna för något nytt. ”I Europa ligger Jehovas vittnen i startgroparna. De har över hundra personer som studerar farsi vid olika universitet för att vara redo. Hur förbereder sig de kristna i väst?”, undrar Daniel. Han anser därför att det är av största vikt att iranier i exil får en fördjupad undervisning på sitt eget språk om vad det innebär att vara Kristi efterföljare. De behöver utrustas.

Daniel fascinerar över hur mycket det står i Bibeln om Iran. Han nämner Ester, Daniel, kung Kyros och Nehemja. Esters äktenskap var ett persiskt äktenskap. Hon var en judisk kvinna

som stod upp för sitt folk. Daniel stod fast vid Gud och tillbad inga hedniska gudar. Hans tempel finns kvar i Iran. När han blev kastad i lejongropen överlevde han genom Guds ingripande. Den persiske kungen Kyros fick ett tilltal från Gud genom profeten Jesaja. Kyros nämns till och med vid namn trots att han inte kände Gud, se Jesaja 45:1–45:6. Kungen skulle låta judarna återvända till Jerusalem för att bygga upp templet och staden, se Esra 1: 1–4. Ledare för projektet var Nehemja.

”Jag vill råda alla mina kristna landsmän i exil att ta väl vara på tiden och förbereda sig för att bli en Ester, Daniel och Nehemja för vårt gemensamma hemland Iran”, säger Daniel. Undervisning finns tillgänglig i mobilappen TWR360. Daniel och hans kollegor håller på att skapa fler möjligheter att ta del av undervisning på olika internetplattformar. Dessutom har ett uppföljningsteam etablerats som på ett tryggt och säkert sätt kan kommunicera med lyssnarna.

Norea förmedlar gåvor till programmet Persian Oral Bible.

*namnet är ändrat

Maggan Johansson

Ny på Norea

”Du måste söka det här jobbet”, uppmanades Rebecka Lordhem av en bekant. ”Du skulle vara perfekt för det.” Jobbet det gällde var den nyligen utlysta tjänsten som mediemissionär för Norea, med särskilt ansvar för administration och projektledning. Nu har Rebecka börjat sin tjänst för Norea och vi presenterar henne lite för er.

Rebecka är uppvuxen i en pastorsfamilj i Örkelljunga, men familjen bodde också tidvis i England. Hon har också bott tre månader i Israel, men finns nu hemma i Örkelljunga i norra Skåne med man och barn. Där har hon senast arbetat som gymnasielärare, men påbörjar alltså nu en halvtidstjänst på Norea i Ängelholm. Med sig in i tjänsten har hon akademiska utbildningar inom medie- och kommunikationskunskap, kompetens som kommer att bli värdefull för Norea.

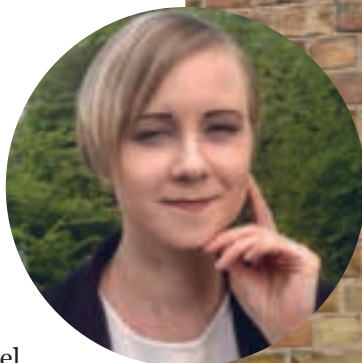
Gudstron har alltid varit viktig för Rebecka och hon är engagerad i den pingstförsamling där hennes föräldrar verkar som pastorer. Viljan att nå ut med evangeliet om Jesus är på inget sätt ny för henne. Hon har utifrån församlingen arbetat utåtriktat med bland annat dans på torget och Street Church. Men att vara missionär är en ny tanke; titeln känns väldigt annorlunda. Samtidigt tror hon att rollen mediemissionär är viktig just nu. Elektronisk media som plattform för att närma sig tro och livsåskådning blir allt viktigare, och den som läst Rebeckas debattartikel i ämnet i tidningen Dagen i början av april vet att hon ser en hel del utvecklingspotential på området för den kristna kyrkan.

Samtidigt är rollen som missionär förknippad med en viss oro. Rebecka tycker om att resa och älskar att befinna sig i kulturer och sammanhang som hon inte förstår utan måste lära sig. Inför att hon tackade ja till tjänsten hos Norea reflekterade hon kring att om en internetsökning på hennes namn avslöjar henne som missionär kan hon komma att nekas inträde i vissa länder. Hon har sett sådant drabba en del bekanta. På invändningen att den risken inte är så överhängande vad gäller en så liten missionsorganisation som Norea, skrattar hon lätt åt beskrivningen ”liten” och säger ”nu, ja”.

I Norea ser Rebecka en liten missionsorganisation med stor potential som hon ser fram emot att få vara med och utveckla. Hon hoppas att fler skall få upp ögonen för Norea och att namnet Norea skall förknippas med en känsla och erfarenhet av att ”här hittar jag bra kristet material”. Just att sprida varumärket Norea och hjälpa oss att nå fram till våra målgrupper ser hon som uppgifter som hon särskilt vill bidra med.

Välkommen i uppgiften som mediemissionär, Rebecka!

David Castor

Foton: David Castor

”Elektronisk media som plattform för att närma sig tro och livsåskådning blir allt viktigare.”

